

{ אז נדברו }

פרשת מטות (בחר"פ: פנחס) | תשפ"ב | לסדר: "לא נפקד מוננו איש" | גליון מס': 566

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בנקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (סעיף 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

תשעה באב זה לא 11 בספטמבר!!! לא כולם מבינים זאת...

הייתי פעם בגיל הטיפש עשרה ואני מודה ומתוודה שהייתי באמת טיפש... אבל ברגעים מסוימים לפתע חשבתי לעצמי: בעצם למה? למה גיל הטיפש עשרה נקרא כ"כ טיפש?? הרי בסה"כ חשבתי אחרת מאבא שלי... חשבתי שאני מבין יותר ממנו... נו... בסיידר... אז בא נקרא לזה מחלוקת האחרונים... למה זה טיפש?? שתבין: מילא היום במבט לאחור, אני מבין למפרע עד כמה הייתי טיפש... אבל אני כעת מדבר על מי שכעת ועכשיו הוא עמוק בגיל הטיפש עשרה... והשבוע בדיוק הוא דיבר איתי וטען לי: למה אתה טוען שאני טיפש?? מה יש... בגלל שאני מבין יותר מאבא שלי...?? מה אני אשם שאבא שלי לא צודק... לכן אני!! אני נהפך להיות הטועה והטיפש??

אז זהו!!! שנקודת הספשות של הטיפש עשרה היא כך: כשהייתי בגיל הטיפש עשרה ניגשתי יום אחד לאבא שלי... אבא, אני יותר חכם ממך... יותר מוצלח ממך... אני מבין בכל תחום יותר ממך... בסיידר?? נו... בסיידר... אבא שלי הנהן בראשו... יש לו ברירה?? שיהיה... נו... אבל תכלס מה הלאה... מה אתה רוצה?? **אבא אני צריך כסף!!! העיניים של אבא שלי התעגלו בתדהמה...**

מה... אתה?? כסף?? ועוד ממי... ממני?? מאיפה יש לי כסף?? הרי לפני רגע הסברת לי שאתה הרבה יותר מוצלח ממני ויותר מבין ממני בכל תחום... ואם אחרי "הודיע אלוקים אותך את כל זאת ואין נבון וחכם כמוך..." אחרי הכל עדיין אין לך כסף... **אז לי??** מאיפה אתה רוצה שיהיה לי כסף?? אם בארזים נפלה השלהבת מה יגידו אזובי הקיר?? אה... שאלה עצומה...

בקיצור: מה מתברר??? שגם ידידנו הצעיר והמתוק שבטוח במאת האחוזים שהוא **יותר** חכם **יותר** מבין מאבא שלו... עדיין בתוך הלב הוא מבין מצציון שאבא שלי מסתדר בחיים ואני לא... ידעתי ליפול על אבא שלי שיוציא אותי מהבוץ וככה את השרפות שאני הדלקתי... זאת אומרת: הבנתי שמשום מה בכל תחום ובכל נושא אבא שלי מצליח ומבין והולך לו... ואני לא מצליח ולא מסתדר לבד ואני צריך את העזרה שלו ואת התמיכה שלו על כל צעד ושעל...

והבנתי את זה ממציון!!! ידעתי טוב מאוד את הכתובת לכל בעיה שלי והיו הרבה!!!... רק מה?? בכל זאת!!! **להבין ? ! ?** להבין אני מבין יותר מאבא שלי!!! כלומר: אני יודע שבשטח לאבא שלי יש כסף ולי אין כסף... אבל **איך!!!** עושים כסף... זה אני מבין "הרבה יותר" מאבא שלי... אני יודע שבשטח אבא שלי מצליח בחיים הרבה יותר... אבל איך!!! איך להצליח בחיים... בזה אני המומחה הגדול... מצטער אבא... אני פה המייבין...

זו הנקודה!!! לכן גיל הטיפש עשרה הוא כזה טטיפש מטופש!! כי זה באמת טפשות!!! מילא אתה חולק על כל מבחן התוצאה של אבא שלך... אתה חושב שהוא לא מודל לחיקוי... נו... שיהיה... נקרא לזה חילוקי דעות... **אבל לא!!!** אתה לא באמת חולק על ה"קבלות" של אבא שלך... אתה מודה בפה מלא שהוא מצליח בכל תחום בחיים שאתה כשש... הוא הכתובת שלך בכל דבר שאתה נתקע (והרי כמעט בכל מה שאתה נוגע אתה "אבו נג...") אז למה אתה עדיין ממשיך לחשוב שאתה המבין הגדול והוא לא?? **זו הטפשות של גיל הטיפש עשרה!!!**

עד כאן ברור?? כעת!!! כלפי מה הדברים אמורים??? אחת הקושיות העצומות שמתעוררות בימים אלו שאנחנו מתאבלים על חורבן בית המקדש: זה שמצד אחד אנחנו רואים שעם ישראל מאוד התאבלו והצטערו שבית המקדש נחרב... זה היה בשבילים עונש הכי גדול!!! **אבל מצד שני** הרי הם בכלל לא היו "בקטע" של בית המקדש... הם עבדו עבודה זרה ועזבו את ה'... אז למה כשבית המקדש נחרב... זה היה בשבילים עונש??

תאר לעצמך בחור שלא רוצה להיות בישיבה... שונא את הישיבה... נשאר בבית... לא מוכן לחזור לישיבה... והנה יום אחד הראש ישיבה מתקשר ומאיים עליו: אם אתה לא חוזר לישיבה היום... אני מוציא אותך מהישיבה... מה הבחור יענה לו?? בבקשה... הלוואי... בכיף... סוף סוף... לרגע הזה חכית... תוציא אותי מהישיבה לחיים ולשלום... אני לא רוצה לדרוך שם יותר...

על אותו משקל: עם ישראל החליטו להתרחק מה'... לא רוצים לעבוד אותו... רוצים לעבוד עבודה זרה... ואז מה העונש שלהם?? שבית המקדש נחרב?? איזה מין עונש זה?? למה זה נחשב עונש?? אלא מאי?? עכ"פ מה רואים מכאן?? **רואים שזה לא היה סתירה!!! זה הלך ביחד!!!**

עם ישראל מצד אחד לא הסתדרו עם בית המקדש!!! הוא לא היה בקטע שלהם... וזה לא סתירה שהוא היה נשמת רוח אפס... הם מצד אחד אהבו את בית המקדש והיו מחוברים אליו עד כלות הנפש... ומצד שני הם לא... לא רצו אותו... היפנו לו גב... **ותכלס זו שאלה שזעקת עד לב השמים: איך זה הולך ביחד??** רק שתבין: בסוף מגילת איכה... אחרי כל התיאורים המזויעים של "ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן" ו"בת עמי לאכזר כיענים במדבר..." אחרי כל זה מגיע הפסוק האחרון והמסכם... **על זה!!!** על זה היה דוה לבנו... **על אלה!!!** על אלה חשכו עינינו... על מה?? על הר ציון ששמים!!! זה מה שהכי הכי כואב לנו מכל התיאורים הכי קשים ומזעזעים שקראת במגילת איכה... על הר ציון ששמים!! על זה!! ורק על זה דוה לבנו... זו הנקודה שהכי מחשיכה את עינינו... **ושים לב: במי מדובר??** מדובר ביהודי שעד אתמול היה עומד כשאחריו אל היכל ה' ופניו קדמה ומשתחוה קדמה לשמש... הוא בכלל היה עסוק בלהעביר את בנו למולך בגיא בן הינס... והנה... רק נחרב בית המקדש אוי אוי... על זה!!! על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו על הר ציון ששמים... איך זה הולך ביחד? איך??

ביאור העניין בעמוד 6 בגיליון זה... על דעת הכותב בלבד...

לפניך מעלית חדישה ומשוכללת העולה עד... עד השמים!!!

לידידי ורעי חברי המתמודדים בימים אלו בשמירת העיניים... (מי שאין לו התמודדות עם זה... שלא יקרא) אני מוכרח לשתף אתכם בהרגש נפלא שנתן לי הרבה כח ותעצומות נפש בשמירת עיניים בימים אלו... **בכך**: מישוה העיר את תשומת לבי שישנם שני דרכים איך להגיע עד השמים!!! אפשרות אחת: זה להוריד את השמים לארץ!!! ואז אתה אמנם מהלך בין אנשים ונראה כבן אדם אבל באמת אתה מלאך ואתה בשמים... וזה מה שהיה אצל משה רבינו שהוא עלה לשמים ל-40 יום... מה פירוש עלה לשמים?? משה ויהוה ישראל אמרו נעשה ונשמע וע"ז השכינה ירדה להר סיני... ואז משה רבינו עלה להר... ושם!!! שם היה עם השמים... (אגב: בשבילי זה היה חידוש... משה רבינו לא עלה כמו הללית ויצא מהגלקציה... הוא פשוט עלה לפסגת הר סיני ששם היו השמים... כי השכינה ירדה על הר סיני...) זו אפשרות אחת!!!

אבל יש אפשרות אחרת... במקום להוריד את השמים לארץ... אפשר לעשות פעולה הפוכה, שהארץ עולה עד השמים... ואז התוצאה היא אותה תוצאה... אתה מוצא את עצמך בשמים... רק מה? איך עושים את זה?? מילא איך מורידים שמים לארץ... זה אני מבין... מגיע מרן הבית יוסף ועוסק בתורה בקדושה וטרה והשכינה יורדת מהשמים ושוכנת בארץ... אבל להעלות את הארץ עד השמים... איך בדיוק עושים כזה דבר??

אה... איך עושים את זה... שלא תדע... לצערנו הרב... בזה אנחנו מבינים יותר טוב... לדוגמא: כתוב בגמ': שמי שמדבר לשון הרע מגדיל עוונות עד לשמים!!! זאת אומרת: יש כזה דבר שהעוונות מטפסות ועולות ומגיעות עד השמים... יש כזה דבר שמגיע דור 2022 וגסות החומר הולכת ותופחת ונושאת ראש ועולה ועולה ומגיעה עד השמים... כן... פעם ידענו שיש ארץ ויש שמים... יש חומריות ויש רוחניות... שם בעיר החילונית יש ארציות... ואילו פה בבית המדרש הישן והטהור כאן זה שער השמים... אבל בינינו... אני לא צריך לספר לך... שמגיעים לפתע מבול של ניסיונות ואתה מוצא את עצמך בתוך הר של חומריות וגסות החומר וזה מגיע עד השמים... כלומר: אין לך שמים לברוח אליהם... ההתמודדות והניסיונות תופסים את כל המקום... את כל האוויר... ומגיעים עד השמים... זה נכנס איתך לבית המדרש... פוגש אותך בתוך התפילה ואין לך לאן לברוח... וכשמגיעים כאלו רגעים קשים... כעת יש שתי אופציות!!! אפשרות הנורמלית והצפויה היא פשוט לכרוע תחת הנטל... לטבוע בבוץ ולהיקבר בתוכו... אבל אותו בן עליה מחליט להחזיק בשיניים!!! ולמרות שהחומריות מטפסת ומגיע עד השמים... הוא מחזיק חזק חזק את האף מעל הארציות ולא נותן לעצמו לטבוע... ואז!!! ואז אתה לפתע פוקח את העיניים... ולתדהמתך מה אתה מגלה??

אני לא מאמין... אני בשמים!!! בטח... הארץ עלתה עד השמים... באופן טבעי כולם טבעו בתוך הארציות הזו... אבל מי שהחזיק חזק... דווקא הארץ הזו שימשה לו רמפה שהביאה אותו עד השמים!!! זה אותם שמים שהבעש"ט הקדוש והגדול זכו להם...

רק אצל הבעש"ט הקדוש... ב"עשה טוב" הוא הצליח להוריד את השמים לארץ... ואילו אתה באמצעות הסור מרע הצלח להעלות יחד עם הארץ עד לשמים... כשהעוונות מגדילים עד לשמים זה עצוב מאוד!! אבל מי שלא נכנע לאותם עוונות... הוא זוכה שהעוונות האלו בעצמם משמשים לו כמעלית שמגיעה עד השמים!!! הבנת את הרעיון?? זה כ"כ פשוט...

לענ"ד זה הפשט הפשוט בדברי חז"ל שאומרים: כל הרואה דבר ערוה ואינו זן עיניו ממנו זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר: עוצם עיניו מראות ברע, הוא מרומים ישכון...

אתה נאלץ ללכת ברחובה של עיר מעורבת... ויש שם חומריות וארציות ובוץ שמגדיל עוונות עד לשמים... ואתה בעצמך מהלך על שכבות הבוץ האלו ויש לך כעת את כל האפשרויות לצלול בתוך הבוץ ולשקוע בו... ואתה בחרת ללכת **מעליו**!! להתעלות ממנו... תמשיך!!! תמשיך לשמור על העיניים... אבל כשתגיע למקום מבטחים... תפקח לפתע את העיניים... **ואתה תגלה שאתה נמצא בשמים!!!** בטח... החופש של יולי אוגוסט מגדיל עוונות עד השמים... הוא מספק כמויות של התמודדות ורפש שמגיע מהארץ עד השמים... ואתה שבוך עבר התקשרת אלי ושאלת אותי: למה?? למה הרבש"ע עושה לי את זה?? אני כ"כ רוצה להיות טהור ושמור... אז למה הקב"ה שולח כאלו ניסיונות בדור שלנו?? פשוט מאוד:

בדורות עברו היה שירות מסוג של שמים שירדים עד לארץ!!! מה נעשה שבדור שלנו... אין לנו את המדרגות הגבוהות להוריד את השמים לארץ... נו... אז איך נחבר שמים וארץ?? סו"ס אנחנו פה בשביל לחבר "ק בו"ה" חיבור שמים וארץ?? בשביל זה הקב"ה ברא מעלית!!! למעלית הזו קוראים ארציות... הארץ הזו מצמיחה בוץ שעולה ועולה ועולה ומגיע עד השמים... מי שבחר לטבוע בתוך הבוץ הזה... אז הוא נשאר באותו מקום וטובע בטיט היוון אבל מי שנלחם לא לטבוע אלא להישאר מעל הארציות הזו... הוא פשוט משתמש בארציות הזו כמעלית!!! הארציות הזו בעצמה מטפסת ומעלה אותה עד לשמים... זה בדיוק מה שחז"ל אומרים: מי שרואה דבר ערוה ואינו זן עיניו ממנו זוכה ומקבל פני שכינה... איך?? שנאמר: "עוצם עיניו מראות ברע-- הוא מרומים ישכון!!! הרע בעצמו שעולה ומטפס עד השמים... הוא זה שמעלה את הבן עליה עד מרומים ישכון!!! זה לא שהשמים יורדים לארץ אלא הארץ עולה עד לשמים... הוא לוקח את החומריות והגסות שיש בדורנו ועם זה בעצמו הוא מגיע לשמים... ההרגש הזה מאוד מאוד תפס אותי..."

עד היום... תמיד כשהגיע התקופה הזו... אני נאנח... אוי... שוב ניסיונות... שוב כל יציאה לרחוב כרוכה בהתמודדות יומיומית... (אגב: למי שאין לו קושי עם זה... כיף לו... הלוואי עלינו... לא בכח... כל אחד והניסיונות שלו... ועוד הערה: יש הרבה כאלו שהניסיונות שלם בחורף כמו בקיץ... אז דון מינה ומינה...)

אין לי כח למאבקים האלו... אין לי כח לארציות הזו... לפרץ חומריות הזו שמאתגרת אותי... אבל לא!!! פתאום אני קולט שזה בסה"כ רמפה!!! סו"ס אני רוצה להתעלות... אני רוצה להתרומם... ולמי שיוודע... בחיפה יש הרבה מדרגות וקשה לטפס... הרבה פעמים אני מסתכל על השמים ומקנא... אני רוצה להגיע לשם... מי יתן לי איזה חוני המעגל או איזה צדיק שיריד לי את השמים לארץ... (שיהיה "נהירין שמעתין כ-בשני וכו') והנה... זה הגיע!! הגיע מעלית!!! אמנם לא מעלית מסוג של משה רבינו שמוריד לנו את השמים לארץ... הגיע מעלית מסוג אחר... מעלית מסוג של ארציות וחומריות שאני תקוע פה וצריך להתמודד ולהתעלות מעל זה... וזה שאני צף מעל העוונות האלו... זה עצמו מעלה אותי עד לשמים!!! כן... כל רודפיה השיגוה בין המיצרים... דווקא הבין המיצרים הזה... דווקא התקופה הזו עם כל היולי אוגוסט... אם נצליח להתעלות מעל הניסיונות נגיע איתם עד לשמים!!

ניתן לקנות את הספר "וימאן"

העוסק בעקרונות הקדושה בדורנו ודע מה שתשיב' בכל הנוגע לתעצומות השליטה והחוסן של 'בן ישיבה' בדורנו הרדוד והנסחף מומלץ ליטי בין הזמנים, שמפגישים הרבה מאיתנו בהתחככות מול הבן דוד... הגיס... האח שלא מבין... או לא מפרגן... ולעיתים גם שלא באשמתו... דע מה שתשיב!!! בעוז ובאסטרטגיות!!!

בימים הקרובים עומדת לצאת הדפסה נוספת של הספר 'וימאן', (הדפסה, לא מהדורה) מי שרוצה ליטול חלק בסבסוד המכירה ושמירת המחיר שהיה עד כה, (שכידוע עליות הנייר המריאו עוד יותר משאר המוצרים...) ניתן לתרום וליטול זכות בזיכוי הרבים, (לא נוכל להמתין להנצחות מודפסות, אבל זה בסדר... "יודעי דבר" טוענים שבשמים מסתדרים גם ללא תזכורת שמונצחת בספר...)

כמו כן, כפי שפורסם כאן בחודש האחרון, ניתן לקנות את הספר "המסולאים בנז" העוסק בהדרכה מעשית בעסק' התורה... כיצד נכנסים לעסק', כיצד לבסס את העסק', כיצד למנף את העסק, כמה ומתי ניתן להרפות... מתקוות התורה... חלקי התורה... ועוד...

מוקדי המכירה של הספרים (אהבתי, ואהבת, וימאן)

המסולאים בנז) שברחבי הארץ:

ירושלים

רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל- 054-8491554

בית וגן- משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

הר נוף- 053-3148861

רוממה- המ"ג 29- 052-7682281

רמות ד'- רובין 47- 054-8419684

נה יעקב (הדש)- 0527680281

מודיעין עילית

רחוב קצות החושן 14, 052-7174781

הפץ חיים 14- משפחת דרבקין- 089742750

פיצוחי בראשית- ברנפלד בלבד: 0527137444

נתיבות המשפט 24- 052-7137444

גרין פארק 0527644795

אופקים- משפחת שפירא: 053-4112035

אהיסמך- שרגל 052-7171721 שבט אשר 9

אהיסמך שלב ב' 0534162979

אלעד- 03-9073067

אשדוד- הרב צור- 050-4120311

הדש באר שבע- משפחת חיון 0533162445

ביתר עילית- אזור רמי לוי- 054-8450998

בית שמש- נהר הירדן 9 ר"ב 058-3294147

הדש בית שמש רמה ד' 3- 0533119644

בני ברק- קיבוץ גלויית 9- 055-6728458

חזו"א 34 052-7117271

הדש אזור רח' הרב קוק- 0527603814

חיפה: פולק, גאולה 15, 052-7683095

טבריה- 054-8441354

נוף הגליל- 054-8431731

כרמיאל- משפחת שטיימן 052-7136165

נתיבות- הר' גרשונובין 42 089934274

עפולה- 052-7686876

פתח תקוה- (מרכז העיר) 0504124235

צפת- 052-7181828

רהובות- 054-8423047

רכסים- 054-8415410

תל ציון- 052-7150166

תפרה- לימן- 055-6705003

נקודות הפצה בחו"ל:

ארה"ב, מונסי, 914 879 6022

ברוקלין: -3475123254

ליקוווד: 347-675-6830

מקסיקו: 5512778074

אירופה: לונדון: 07970287781

למי שלא אווז במדרגה להתאבל על ביהמ"ק...

והנה שוב מגיעים ימי בין המיצרים וכולנו זעים באי נוחות... בינינו... קשה לנו עם הימים האלו... הימים האלו מעוררים בנו נקיפות מצפון... אוי... בית המקדש נחרב וזה אמור להיות כואב לי... ותכל'ס... אני לא באמת מצליח להתחבר לזה... ואז נוצר מצב שמצד אחד אני... אני מה שנקרא "מכבד"... משתדל להקפיד על כל מנהגי האבלות ואפילו וואקלי אני לא מוכן לשמוע כי... כי זה פאסט נישט... אבל תכל'ס... בסופו של דבר אני לא מצליח באמת באמת להיכנס לרגשות אבלות וצער על חורבן ביהמ"ק... אז מה כן??? איך כן אפשר לתרגם את ימי האבלות על החורבן ל"אבלות ישנה" שלנו?? סו"ס זה לא חכמה להרגיש דפוק ולהמשיך הלאה... בא ננסה לחשוב מה אני לפי ערכי כן יכול להיאחז במשהו מהימים האלו?? כמדומני שזו שאלה שהרבה מתחבטים בה...

ובכן: אכן באמת להתאבל ולהצטער מעומק לב על חורבן בית המקדש... זה סוג של מדרגה!!! (כבר בזמן הגמ' התייחסו לזה כמדרגה, אם כי זו מדרגה רק למי שמסודר בחיים והאבלות הזו תופסת אותו "באמצע" משהו... כי פליטי אוקראינה מאוד מאוד מזדהים עם גלות השכינה... וגם סבתא שלי בתור ניצולת שואה... אוי למי שנכנס לביתה בתשעה באב... היתה שם קול נהי ודמעות כמיים... המדרגה פה זה למי שחי חיי שיגרה ובכל זאת מצליח להישאב למה שחסר כאן... כך שזה לא מדויק להגיד שזו מדרגה כי יש אנשים שחשים את צער השכינה מזוית אישית שלהם... וכך היה לאורך כל הדורות מול האיוון והסטפן התורנים... לא כן בדורנו שאנחנו חיים בגן עדן עלי אדמות ומתפקדים ומתבכיינים על כמה שטורים שמפריעים לנו בדרך למירוץ... במאמר המוסגר)

אז מה כן??? מה בכל זאת?? הייתי מתרגם את זה לנוסחה שכזו:

העבודה שלנו בימי בין המיצרים זה שלושה מילים:

לחשוב על הרבש"ע!!! לחשוב על אבא שבשמים!!!! לחשוב עליו ושיהיה איכפת לי ממנו יתברך... זו הנקודה של ימי בין המיצרים!!!!

כלומר: האבלות על בית המקדש זה האיכפתיות שמתבטאת ממקום של כאב וחסר... אז גם אם אין לי את האכפתיות מהזוית הספציפית הזו של אבלות וצער... אז לפחות נאחז באיכפתיות... שיהיה איכפת לי מהרבש"ע... כי סו"ס זה עיקר הנושא... זה שורש העניין!!!

רק מה תשאל... מה פירוש "לחשוב על הרבש"ע...?" הרי תמיד אני איכשהו חושב על הרבש"ע... הרי בשביל מה אני לומד תורה ומתפלל ומקיים מצוות אם לא בגלל שאני חושב על הרבש"ע ואיכפת לי ממנו...

אז זהו שלא!!! תתפלא לשמוע שאם תשים לב אנחנו כמעט אף פעם לא חושבים על הרבש"ע... הנתון הזה קצת מזעזע... אבל אם תשים לב... אנחנו בעיקר חושבים **איך להסתדר** עם הרבש"ע!!! אבל אנחנו לא באמת חושבים עליו יתברך!!!! לדוגמא: כשאני נכנס לבית הכנסת להתפלל... על מה אני חושב?? אז ככה: (בדרך כלל אני לא חושב על

כלום... אבל כשאני כן חושב-) במקרה הטוב אני לחשוב איך אני מתפלל... האם אני מתפלל טוב או לא... או שאני לא מרוצה מהתפילה שלי וזא אוי... התפילה שלי על הפנים... או לחילופין שאני רוצה ומיחל שה' יקבל את התפילה שלי... שים לב: כל הנושא מסתובב סביבי!!! אני פה הנושא מתחילה ועד סוף... כמעט ולא יוצא לי לחשוב... הוי... אני כ"כ רוצה לעשות לה' קורת רוח... בא נלך לשבח את ה'... להודות לו... לעבוד אותו...

המחשבה הזו כמעט ולא חולפת לי בראש!!!! אותו דבר בלימוד... כשאני הולך ללמוד... על מה אני חושב?? אז או שאני חושב בלימוד... בלימוד עצמו (וטוב שכך...) לפעמים אני חושב על זה שאני לאחרונה בריפיון ו... ולכן מה?? לכן אני לא בסדר... למי זה לא בסדר?? לוי!! לא יוצא לי לחשוב על הרבש"ע... שהרבש"ע רוצה תורה... ואני רוצה לתת לו את זה...

בקיצור: ביום יום השגרתי הכל מסתובב סביבי... גם העבודת ה' הכי צרופה נשארת בתוך הקופסא שקוראים לה אני... אז זהו!!! שבימי בין המיצרים... העבודה שלנו זה לנסות לצאת מהקופסא הזו... לנסות לפתוח ראש גדול... להסתכל ימינה ושמאלה ולשאל: רגע... רבש"ע... זה אתה!!! אתה בראת את העולם... ואני פה בשבילך!! אני פה בשביל לעשות לך נחת רוח!!!! שמעתי שאתה שמח שיהודים לומדים תורה ומתפללים... לכן באתי לכאן... כדי לשמח אותך... כי זה היעוד שלי בחיים...

זו העבודה שלנו בימי בין המיצרים... לצאת מהקופסא של היום יום ולהתחיל לחשוב על הרבש"ע... לחשוב עליו!!!

ובינינו... כמה שניסיתי והשתדלתי להסביר לך מה אני מתכוין "לחשוב על הרבש"ע"... נדמה לי שלמיייעשה לא הצלחתי להסביר... נכון??

אז הנה!! הדוגמא הכי זועקת והכי קולעת והיא ההדוגמא של עבודת ימי בין המיצרים זה הנושא של שנאת חינם!!!! כל שנה מחדש אני משנן כאן בגיליון את היסוד: שיש צווי (-שני) דינים באהבת ישראל... יש אהבת ישראל נוסח ספירת העומר ששם זה באמת עניין של חיזוק בבין אדם לחבירו... לנהוג כבוד זה בזה... לעשות חסד עם הזולת... זה חיזוק בבין אדם לחבירו לכל דבר... אבל כשמגיע בין המיצרים... ואז שוב אנחנו צריכים להתחזק בנושא של שנאת חינם וכו'... כאן זה כבר סוגיה אחרת!!! זה כבר לא שייך לנושא של בין אדם לחבירו... לא!!! זה "אהבת ישראל" ממקום של לבין אדם למקום...

אני שונא את אח שלי... לא אווז ממנו בגרוש... הוא עולה לי על העצבים ומצידי מתחשק לי לזרוק אותו מהחלון... ולא זו בלבד... אלא אם אני אעשה את זה... אף אחד גם לא יבוא אלי בטענות כי כולם מבינים עד כמה זה מגיע לו ביושר כי הוא באמת בלתי נסבל לחלוטין... אבל למיייעשה אני לא עושה את זה... למה??

כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי!!! איך אני יכול לעשות כזה דבר לאבא המשותף שלנו... אין לי לב לגרום לאבא כזו עגמת נפש...

זה הבין אדם לחבירו נוסח בין המיצרים!!! זה לא חיזוק בלחשוב על החבר... זה חיזוק בלחשוב על אבא שבשמים!!! אז נכון שאני שונא את חבר שלי ומצידי להשליך אותו לבור ולמכור אותו למצרים... אבל אבא...?? מה אני אעשה עם אבא... הילד איננו ואני אנא אני בא... איך אני יכול לעשות את זה לאבא!!! הנה לך דוגמא מוחשית ונוקבת מה זה לחשוב על אבא שבשמים... תדע לך כלל ברזל: כשאנחנו רואים שני חרדים שיש ביניהם פערים השקפתיים והם רבים וכותשים אחד את השני ושופכים בוץ ורפש אחד על השני והכל בשם היידישקייט... אם תשאל אותי מי צודק?? אני לא יודע... בדרך כלל שניהם צודקים... דבר אחד ברור כשמש בצהריים: שניהם לא חושבים לרגע על הרבש"ע!!! שלא יבלבלו את המוח... שלא ינסו לרמאות את מישהו שהם נלחמים למען הרבש"ע... כי הם לרגע אחד היו חושבים על אבא שבשמים הם לא היו עושים לו את העוול הזה!!! כי אבא שבשמים נעלב אישית כשמחרפים ומגדפים את הבן שלו... אז לחשוב על אבא שבשמים?? הם לא חושבים...

זה א' וב' של שני אחים שהם מצידם היו ממזמן מפרקים את החבילה ושלוש ולא להתראות... אבל הם מבינים שיש פה הורים משותפים שאנחנו לא רוצים לעשות להם את זה... ומי שמסוגל למחוק את היהודי השני כי הוא לא בקו שלו... זועק מההתנהלות שלו שהוא חושב על ההכל חוץ מרבונו של עולם... הוא חושב על השבת... על התורה... על המצוות... על ההשקפה... על כל היהדות הוא חושב... חוץ מעל הרבש"ע!! הנה לך דוגמא חדה ונוקבת מה זה (לא) לחשוב על הרבש"ע... אז הנה!!! זו בדיקת העבודה שלנו בימי בין המיצרים... לחשוב על הרבש"ע... במשך השנה אנחנו יותר ממוקדים... אני חושב על מסכת כתובות!! אני חושב על הלכות שמיטה!! אני חושב על המאבק נגד האינטרנט... אני חושב על חסד... חושב על בית הכנסת... חושב על הישיבה והכולל... ואם אתה רוצה... אז אני חושב על "אז נדברו"... כל המחשבות האלו זה פרטים בתוך עבודת ה'... אז בימי בין המיצרים... כעת בא ננסה ללכת שלב אחד לפני כן... **ולחשוב על הרבש"ע!!!**

עד היום חשבתי בעיקר על "אז נדברו"... מה לכתוב ומה לא... חשבתי על ההפצה ואיך לזכות את הרבים וכו'... אבל כעת בבין המיצרים... יש פתאום פוס!!! רגע רגע... עזוב לרגע את "אז נדברו"... בא נחשוב על הרבש"ע!!! אבא שבשמים אני פה בשבילך... חשוב לי לעשות לך נחת רוח... איך אעשה את זה יותר טוב באמצעות ה"אז נדברו" שלי??

נניח שאני גבאי ביהכ"ס... במשך השנה אני עסוק במאבקים בלתי פוסקים מול כל תולי המודעות ומפיצי הספרים... אני דואג שיהיה פה סדר... שאנשים יפסיקו לחשוב שזה הפקרות פה... ותליתי מודעה שאין לקיים שיעורי תורה או מתמידים ללא רשות מפורשת מהגבאי... ואם אנשים ימשיכו ללכלך לי פה בשעות הערב... אני אאלץ להגיד לכולל ערב שיחפשו לעצמם מקום אחר... והנה!!! הגיע ימי בין המיצרים... כעת עזוב... עזוב לרגע את המפתחות והניהול והמודעות... שים את כל זה לרגע בצד... כעת בא נחשוב רגע על הרבש"ע... אבא שבשמים: אני

ולא שמחת חתן... אני כעת באמצע לרקוד... מצידו שהחתן יתגרש... רק אל תהרוס לי את הריקוד...

אוי לאותו ריקוד... עם כאלו רקדנים מי צריך תשעה באב...

מבחינה מסוימת כל אחד מאיתנו קצת מזכיר את יידי הרקוד...

כל אחד מאיתנו בקופסא שלנו!!! אז יש כאלו שהקופסא שלהם מאוד מאוד קטנה... הראש שלהם נמצא באיזה סגולה נקודתית... דברנו עליהם שבוע שעבר... אבל עזוב... יש כאלו שזכו והקופסא שלהם היא מאוד רחבה ומהותית... לדוגמא: יש אחד שהראש שלו נמצא כל הזמן בלומד'ס... בעיון... במראי מקומות... ויש אחד שכל הראש שלו בהספקים ודפים וחזרות (אשרי חלקם...) יש אחד שהראש שלו נמצא בניהול... אם זה ניהול רוחני של ישיבה או חידור או סמינר או בית כנסת... ופתאום באמצע החיים מישוה מגיע להפריע לי באמצע הריקוד... הוא מתחיל לדבר איתי על הרבש"ע... אדוני!!! אתה מפריע... אתה הורס לי את המעגל... אני באמצע להתעצבן פה על מישוה שמזעזע לי את המערכת... ואתה מדבר איתי על הרבש"ע... אני באמצע לרקוד... מה אתה מצביע לי על החתן? אתה רוצה להרוס את המעגל??

ואם כן ? ! ? ? ואם באמצע הריקודים החתן רוצה שהמעגל יפסיק לרגע... כי עכשיו יש משהו אחר שיותר חשוב... יקרה משהו???

בקיצור: חבר שלי הרקוד... כמה שדיברתי עליו בצייניות... הוא לא לגמרי טועה... סו"ס בחתונה צריך לרקוד... ויש כאלו שמומחים להרוס תמיד את המעגל והם הורסים את הריקודים זה לא טוב... אבל ההלו... הכל נכון והכל צודק... סו"ס יש פה חתן!!! ובסוף זה הנושא העיקרי!!!

מותר להתרכז בריקודים אבל לא לשכוח מידי פעם לחייך לחתן!!!

זו העבודה שלנו בימי בין המיצרים... אז שוב: אמנם בימי בין המיצרים אנחנו בעיקר פוגשים את החתן ממקום של כאב וצער ואכפתיות על הפרידה והכמעט גירושין... אבל עזוב... גם אם אנחנו לא אווזים בכאב ובהשתתפות הזו... אבל לפחות שיהיה איכפת לנו מהרבש"ע... לפחות שמדי פעם נוציא את הראש מהרגלים ונסתכל לכיוונו של החתן ונזכר שאיזה ריקוד שזה יהיה... זה בשבילנו!!! ואני רוצה לשמור איתו קשר עין והכי הכי חשוב לי לוודא שהוא באמת שמח עם זה...

ברגע שיהיה איכפת לנו מהרבש"ע כחתן... נוכל משם להתקדם הלאה להצטער עם החתן שכלתו הלכה בגלות והוא יושב ובוכה עליה... אבל מי יתן ועוד קודם שספיק להגיע למדרגה הזו... יתקיים בנו מקרא שכתוב: שוש אשיש בה' תגל נפשי באלוקי... כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה, כמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלוקיך...

אבל רגע... כעת ימי בין המיצרים... וכפי שסיכמנו חושבים על הרבש"ע... ובכן: רבש"ע: אני רוצה לצאת לנופש... ואני רוצה שגם לך יהיה נופש!!! שגם אתה תשמח בנופש שלנו... איך אני יכול לשמח אותך בנופש???

הופה!!! באותו רגע הכל מתחיל להסתדר בראש... בטח... אני רוצה לצאת דווקא עם הגיס השקט הזה... (שאני יודע שהוא מרגיש בפינה... זה יכול לתרום לו...) אנחנו גם נצא למקום שמור מצד שמירת העיניים... וכעת אנחנו מחליטים שכחלק בלתי נפרד מהנופש אנחנו נקפץ לביקור קצר אצל האחייך בהוסטל ואצל הדוד המבוגר שנמצא בבית אבות...

סו"ס בל נשכח... זה לא סוד שאני פה בשביל הרבש"ע... זה לא משנה אם אני לומד במסגרת של דף ליום או של שבע דפים ליום... זה לא משנה אם אני לומד חצי יום... או לומד ג' סדרים... בין כך ובין כך אני איש של הרבש"ע... אני פה למענו יתברך... ואם ככה... מותר לי לפחות פעם בשנה לעשות ריענון נהלים!!! ולשאול: רבש"ע: אתה מרוצה מכל התהליך...?? אני קולע לטעם שלך או שאולי בטעות זזתי שמאלה???

היתה תקופה שעשיתי שטייגן מטורף... זה התחיל מדף ליום... ומשם זה התקדם לשני דפים... אח"כ הוספתי חזרות של דף אחד ליום ומשם זה התקדם לשלוש דפים... וכל כמה זמן עשיתי חשבון נפש האם אפשר להוסיף עוד שעה... וללמוד עוד דף... ואז לחזור על ארבע דפים גמ'... וכל הזמן הייתי בחשבון הנפש!!! כל הזמן הייתי מחושבן עם הדפים... ואז יום אחד עשיתי שוב חשבון הנפש... אבל הפעם זה היה חשבון הנפש מסוג אחר... באותו פעם לא דיברתי לא על דפים ולא על שעות ולא על חזרות... אלא על הרבש"ע... שלום רבש"ע... הרי גלוי וידוע לפניך מה שאני עושה... שני דפים... שלוש דפים... חזרות... בעצם רגע רבש"ע... מה אתה אומר על זה רבש"ע?? הופה!!! הייתי המום!!! בחצי שנה האחרונה לא יצא לי אף פעם לשאול את הרבש"ע איך הוא עם זה...

ואני שואל אותך: מותר?? מותר מידי פעם לפזול לכיוון של הרבש"ע לראות אם הוא "בעניין" או לא?? **שלא תבין**: זה לא בהכרח שאם אני אחשוב על הרבש"ע... אז פתאום אני אסיק מסקנות אחרות ויהיו פה שינויים מהפכניים... לא! עזוב... לא תמיד צריך שיהיה לזה השלכות... (מסתמא שלא והלוואי ולא...) עזוב!!! אני מדבר פה בשם המענטשקייט... סו"ס אתה בן אדם... אתה עושה פה משהו עם כל הלב למענו יתברך... אז לא תזיק קצת תקשורת... קריצות עין פה ושם...

רק כדי להמחיש את האבסורד: היה לי חבר קצת מרובע!!! הוא היה יודע לרקוד מאוד יפה... מאוד מדויק... בדיוק עם הרגלים ימינה ושמאלה כידוע ליודעי ח"ן... מאוד חרה לו שיש כאלו שלא רוקדים לפי הקצב והם הורסים את כל המעגל... היה לו על זה תוויירה שלימה... תכל'ס... כשהייתי מגיע איתו לחתונה של חבר... ברגע שהבן אדם התחיל לרקוד זהו... אין עם מי לדבר!!! כל כולו מרוכז בריקוד... עסוק ברגלים שלו...

אה... יש פה חתן...?? אה... אנחנו פה רוקדים בשביל לשמח אותו?? לא!!! איפה... לא מעניין אותו לא חתן

אחראי על בית גדול כזה שכל היעוד שלו זה לקדש את שמך ולהתפלל ולשבח ולעשות לך נחת רוח... זה חשוב לי!!! מי כמוך יודע כמה הבית כנסת הזה עולה לי בחיים... גלוי וידוע לפניך כמה מפתחות מרשרשות לי בכיס בגלל הבי"כ וכמה מודעות ואזהרות תליתי פה רק בחודש האחרון... אבל אני עכשיו לא חושב... לא על השיפוץ של בית שני... ולא על הכוסות ח"פ שמשאירים לי... ולא על המתמידים שאני הולך לגרש כי הם עושים לי בלגן... אני עכשיו חושב רק עליך אבא שבשמים!! אני רוצה לשמח אותך... ואנא... איך אני יכול להתייעל בזה? איך אני יכול עוד יותר לשמח אותך במשבצת שלי כגבאי של בית גדול לה' זה???

תרשה לי לנחש... שאם אותו גבאי יסכים לחשוב על הרבש"ע במשך ימי בין המיצרים... הוא עלול להפתיע אותנו עם מסקנות אחרות לגמרי!!! הוא פתאום יגיע למסקנה שאפשר לתת לכולל ערב להמשיך לעשות כאן בלגן וגם להשאיר את המתמידים למרות שהם לא בקשו רשות "מפורשת" כי נכון שלגבאי זה לא מסתדר והם הצליחו לעלות לו את הפיוז... אבל היות וחושבים פה על הרבש"ע... אז השיקולים קצת... קצת משתנים...

ובינינו... **נכון אתה מחייך עכשיו??** נכון שאת הדוגמא הזו אתה מבין מממצוין?? אז סליחה מהגבאי שנפילתי עליו כקרנב והשתמשתי בו כדוגמא... אבל אנא... בא נקיש ממנו אלינו... תבין שכמו שהגבאי שמתרוצץ עם המפתחות... ברגע שהוא יצא מהקופסא של המפתחות ויתחיל לחשוב על הרבש"ע... אתה מבין טוב מאוד שהשיקולים שלו ישתנו לבלי היכר... אז קח בחשבון שאותו דבר בדיוק אצל כל אחד ואחד מאיתנו...

יש לנו המון שיקולים נכונים וצודקים בתוך עבודת ה'... אבל זה צודק באופן נקודתי!!! זה נכון כל זמן שאני נשאר סגור בתוך המגירה!!! אבל אם רק נסכים לפתוח ראש... ונסכים לחשוב לרגע על הרבש"ע... רגע... איפה פה הרבש"ע?? הוא מרוצה?? הוא בעד או נגד?? הופה!!!

פה פתאום יש הפתעות!!! ובשביל זה יש לנו את ימי בין המיצרים...

אדון אז נדברו במשך השנה עסוק במחשבות נקודתיות נח... מה אני כותב בשבוע הזה?? ולאנשים נמאס לקרא על שמירת העיניים ופגעי הטכנולוגיה... ואת מי אסור לי להרגיז השבוע כדי לא לקבל את הצעקות שקבלתי בשבוע שעבר?? כזה השיקולים שעומדים לי בראש אז התכנים הם כן וכך... והנה פתאום הגיע ימי בין המיצרים... זהו... עזוב אז נדבר... אבא שבשמים: אני פה למען?? אני רוצה לכתוב השבוע משהו שישמח אותך?? שיגרום ליהודים לעשות לך נחת רוח?? אתה מבין לבד שהמסקנות הם אחרות לגמרי... זה תכנים אחרים לגמרי...

והדוגמא האחרונה חביבה: התכניות לבין הזמנים כבר בעיצומם... מה אתה אומר... לאיפה יוצאים?? ואיך נפוש?? ומה נעשה? איזה טיולים?? ועם איזה גיס או אח "בא" לי לצאת?? זה ממש הרכבת ממשלה!!!

פרק ג': מתקרבים לירושלים בשעת דמדומי חמה...

כמנהגי בקודש לאחרונה לטעות בטעות מביכות... אז השבוע מסתמא שמת לב שבטעות כתבתי ששדה אחוזה שנמכרה נפדית לפי זרע חומר שעורים... **זה אינו!!!** פסוק מפורש בתורה: ואם משדה אחוזתו יקדיש איש לה' והיה ערכך לפי זרעו זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" (עכ"פ עצם הרעיון הוא נכון שמי שמכר שדה אחוזתו פודה אותה לפי ערך השנים... רק לא דווקא לפי זרע חומר שעורים.)

עכ"פ בשבועיים האחרונים ליוונו את הטילו השנתי של כיתה ב' וג' עם הרבה יצחק... היעד הסופי של בית המקדש... אבל לבנתיים הם מהלכים בין השדות המופקרות של נחלת יוסף... נוצרנו שם בשדה של ר' זלמן שמכר את רוב השדה בשביל לעסוק בתורה... עכ"פ נשארו שם בשדה ללון... עד שבחצי הלילה שמענו את קולו המתוק של ר' יצחק שעורר את השחר לעסוק בתורה... המתנו עד שיראה את חבריו (הרגיל עמו קצת) בריחוק ד' אמות ויכירו... קראנו ק"ש והתפללנו... ויצאנו לדרך... (ארוחת בוקר אנחנו נאכל רק בשעה חמישית כדון מאכל ת"ח... אנחנו עוד נמצא במשך הבוקר, עוד איזה פרדס מופקרת שבה ניטיב את לבנו...) הבוקר לשם שינוי לפתע שמנו לב שרבה יצחק נראה דרוך ומרוגש!!! יענקי יגיש לרבה ושאל בזווית: מה קרה?? הרבה יצחק הצביע לו... תראה מה רואים ממול?? רואים פה ממרחק את העיר לוד!!! זה אומר שאוטובו אנחנו במרחק של יום אחד בלבד מירושלים!!! זהו... העסק מתחיל להתחמם... לאחר צעדה של חצי שעה הגענו לאחיסמך... (אחיסמך זה אומר שכבר עברנו את נחלת יוסף והגענו לנחלת דן... ס"ט אהליבאן **אחיסמך** למטה דן) רבה יצחק הורה לילדים ליכנס לשדה תפוחים... אכלנו מעט... ילדים: אני רוצה להגיד לכם... שאנחנו מתחילים להתקרב!!! אני מבקש להיזהר בייתר שאת מלגוע בחפצים חשודים... ס"ט אם הכל ילך כשורה... יש סיכוי שעוד היום אנחנו נספיק להיכנס לבית המקדש... ומי שחלילה יבא... אז לא נעים... הוא יצטרך להישאר בהר הבית... ולא יהיה לו רשות להיכנס לבית המקדש (עכ"פ עד הערב שמש)!!! כולם לפתע התנערו... הרגלים נהיו קלילות יותר... שמחתי!!! שמחתי באומרים לי בית ה' נלך... כעת כבר אף אחד לא רוצה להיכנס לפרדסים המופקרים המלאים כל טוב שניצבים צידי הדרך... העיניים נשאות קדימה!!! רוצים להזדרז ולהגיע כמה שיותר מהר לבית חיינו...

ומה אתה חושב... היה מבצע מיוחד בשבוע האחרון... כל ילד שלמד משניות בע"פ צבר נקודות... ומי שצבר קיבל "זיכוי" מיוחד של "מעה כסף" להקרב פרידה אחת של עולת העוף... (את זה ודאי לא יקריבו היום... גם אם נספיק להגיע לירושלים זה יהיה לאחר תמיד של בין הערביים ו"עילה השלם כל הקרבנות כולם... זה יהיה רק מחר... כך שעדיין לא מאוחר... גם מי שעדיין לא עמד בהספק יש לו את כל היום וגם הלילה שאחרי) אבל יש פה גם ארבעה ילדים מהכיתה ש... ש"לא צריכים" את ה"זיכוי" הזה... פשוט נולד להם אח או אחות בחודשים האחרונים... וההורים שלהם ציידו אותם בסכום כסף שילכו יחד עם הרבה יצחק וישלשלו את זה ב"שופר" של קיני חובה... (האמת היא שגם לי נולד אח לפני שלושה חודשים... אבל אבא שלי דווקא לא נתן לי כסף בשביל הקינים ובהתחלה הייתי ממורמר למה חבר שלי כן קיבל מההורים שלהם את המעות קינים להקריב ולי לא?? למה אבא שלי לא סומך עליי?? ואז אבא נזף בי והסביר לי שהסיבה שהוא לא נתן לי כ"ה בירך אותו במסון... ולכן לאמא שלנו יש ב"ה דין של 'יולדת עשירה' שצריכה להקריב עולת **במה** ולא כמו יולדת עניה שמקריבה שני תורים או שני בני יונה... ומסמיל ברגע שזה עולת במה, אז יש דין של סמיכה... ואם ככה אבא ואמא לא מוותרים על מצוות סמיכה ששיירי מצוה היא ומי מוכן לוותר על הדמעות והתפילות על האבירים התינוק שידגל וישמור אותו ה' מן הפורענות... בקיצור: אבא הסביר לי שיש לי צרות של 'עשירים') **ואז בשעות אחה"צ... לפתע נשמע קול בני סוער...** רבה יצחק נבהל... מוטי... מה קרה?? למה אתה בוכה?? קבלת מכה?? מוזר... מוטי ילד יחסית די בוגר... אם הוא בוכה סימן שקרה משהו... מוטי בהתחלה משך בכתיפו ולא רצה לספר... אבל הרבה יצחק דובב אותו... ואז מוטי ענה בשקט בשקט: בטעות!! ממש בטעות... ראיתי משהו מוזר על הריצפה... היה נראה לי שזה חוט פחות מג' אצבעות שאפילו אין בו כשיעור "עני קולע ג' נימין ותולה בצוואר בתו" ולכן הרמתי את זה... ואז גיליתי שזה לא פחות ולא יותר זנב לטאה מתה בכעדה בקיצור: אני בטמא! כבר לא אזכה להיכנס היום למקדש.

הרבה ניסה להרגיע אותו... לא נורא... אז אמנם לא תזכה להיכנס **לפני** השקיעה... כי צריך הערב שמש... אבל זה עניין של דקות... אנחנו בלאו הכי לא נגיע הרבה לפני השקיעה... אבל מוטי לא נרגע... אני אפסיד את התפילות נעילה וברכת כהנים של אנשי מעמד... כן... ברגעים של לפני השקיעה... יש מעמד נעילת שערים... ואז אנשי מעמד מתפללים את תפילת נעילה המרטיבה... ובדיק היום זה יום רביעי שאנשי מעמד מתענים ומתפללים על האסכרה שלא תיפול בתינוקות ואמא שלי ביקשה ממני ממש בתחנונים שכשנגיע לביהמ"ק שאני לא אשכח להתפלל על אחי התינוק שסובל מידי פעם מקוצר נשימה... וכבר כ"כ שמחתי שנספיק להגיע ביום רביעי... והנה... הגיעה הלטאה המתה הזו וטרפה את הקלפים... תוך כדי שרבה יצחק מנסה להרגיע את מוטי... לפתע!!! לפתע נשמע צליל עמום אבל ברור!!! רבה יצחק בבת אחת נעצר!!! פניו נהיו אדומות מהתרגשות... כל הילדים התגודדו סביבו... והוא הפסיד בלחש: אני חושב ש... ש... שמענו את המגרפה!!! דמעות נצנצו בזווית עיניו... כן... כנראה שזו המגרפה... (שהכהן זרק אותה בין אולם למזבח ומי ששומע את קולה יודע שהגיע עת להקטיר קטורת ולוי ששומע את קולה יודע שהגיע עת לעמוד בשיר בדוכן...) זאת אומרת שכעת!!! בשניות אלו הכהן נכנס להקטיר קטורת בין הערביים... הרבה היה נסער... אני רוצה לעצור כעת ולהתפלל מנחה... תכון תפילתי קטורת לפניך משאת כפי מנחת ערב הקשיבה לקול שוועי וכו'... רבה יצחק סיים את תפילתו וקדימה ילדים... בואו נזדרז... הלב מחסיר פעימה!!! ככל שמתקרבים הדרך נהיית יותר עמוסה... אמנם הדרך חזור כמעט ריקה... כי מי שכבר היה בירושלים היום והקריב קרבנות אז יש לו דין לינה ומסמיל הוא לא יצא בירושלים... (כך שבניגוד להיום... הפקקים ביציאה בירושלים הם לא בשעה 4.00 אחה"צ אלא בשעה 10.00 בבוקר) אבל גם בדרך הלך אין את העולי ביכורים... ואין את המסעות השגרתיות של אנשים עם מעשר שני... (כי אנחנו בדיק בתקופה הביניים שלאחר פסח של ביעור מעשרות וביעיצומה של שנת שמיטה שאין מעשר שני חדש) אבל מה שכן!!! מה שכן ראינו... ראינו פה ושם עגלות מפוצצות בענבים של כרם רבעי שמעלים אותם לירושלים (ס"ט חכמים תקנו שבכל "עוטף ירושלים" (כלומר: בערים שהם מהלך יום אחד לירושלים) יעלו את הפירות כמות שהם ולא יחללו אותם) הרבה יצחק ניגש לאחד מבעלי העגלות וביקש ממנו האם הוא יכול לכבד אותו בענבים... (ס"ט גם אם זה כרם רבעי וצריך לאכול בירושלים... אבל אל תשכח שזה גם שמיטה... כך שאנחנו לא מרגישים שנוורים) בעל העגלה בהתחלה הגיב בחשדנות!!! ס"ט זה ילדים... האם אפשר לסמוך עליהם שאלו את זה רק בתוך ירושלים... והאם הם בכלל בקיאים בטהרות... רבה יצחק חיך ואמר לבעל העגלה: בבקשה... בא תבחן אותם על כל סדר טהרות!!! בעל העגלה התרגש לראות תינוקות של בית רבן שבקיאים יותר מעמי הארץ מבוגרים... והוא נתן רשות לכל ילד לקחת אשכול ענבים שכמובן את זה אנחנו נאכל מיד בכניסה לירושלים... כמובן שרבה יצחק מיד הזכיר למוטי שאסור לו עדיין לקחת... כי הוא עדיין לא טבל (וכנס רבעי מותר רק לטבול יום) הרבה ביקש מיענקי שיקח בשבילו ובעזה"ש בעוד כמה קילומטרים כולנו נגיע למקוה טהרה קודם הערב שמש... לפתע נשמע קול עדין... רבה יצחק שוב נסער ילדים: אני שומע כעת את ציר דלתות ההיכל. זה אומר שברגעים אלו ננעלים שערי ההיכל... כל אחד פרש לתפילה חרישית מעומק לב. פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום...

תחפש את הגמ"ח שעדיין לא מאוייש...

השבוע עברתי חוויה קצת מעניינת... ביקר אצלי בבית עכבר!!! (מי יודע... אולי בגלל שכתבתי משהו לא לגמרי ברור נגד האינטרנט... כבר הזכרתי שתמך אני מתחרט אה"כ... אז אנא... למי שלא הבין נכון... תוציא את העכברים מהראש ואיתם גם העכבר מהבית שלי) ואני לא צריך לתאר לך איך זה נראה... הבית על גלגלים... ומה אני עושה... בצר לי התחלתי לדפדף בספר מלפונים מי יכול לעזור... ואז מישהו אמר לי שיש יהודי בשכונה... יהודי ממכר ונושא פנים שהוא מבין בנושא הזה... לא היה לי נעים!! אבל תקשר אליו ולהתחיל לדבר איתו על עכברים... אבל החיים (ועכברים) חזקים מהכל... והתקשרתי אליו... הוא עונה לי בפשטות!!! אני מגיע!!!

והוא הגיע עם מוטאטא ובדק והניח מלכודת... באתי לשלם לו טבין ותקלין שהציל אותנו... והוא אומר לי: לא!!!!!! זה גמ"ח שלי... אמרתי לו: מה פתאום... אני אסיר תודה לך... תקח... ואז הוא אמר לי משפט ממש מדהים!!! הוא אמר לי כך:

כשהסטייפלר נפטר... פתחתי גמ"ח לסנדקאות!!! כידוע: הסטייפלר היה הולך הרבה לסנדקאות וכשהוא נפטר נוצר מחסור בכח אדם בנושא של סנדקאות... לכן- מספר לי אותו יהודי- פתחתי גמ"ח לשירותי סנדקאות!!! דא עקא... שמרן ר' חיים קנייבסקי זצוק"ל גם בדיוק פתח כזה גמ"ח... והוא "לקח" לי את הגמ"ח...

ואז!!! מספר אותו יהודי... החלטתי שאני פותח גמ"ח נוסף אבל הפעם אני רוצה בלעדיות!!! גמח שיקראו רק לי!!

פתחתי גמ"ח ללכידת עכברים!!! ומאז שקט ושלווה... אף אחד לא "משלת" לי על הגמ"ח... כ"כ התלהבתי מהוורט... אמרתי לו: היה שווה להכניס עכבר הבייתה בשביל לפגוש כאלו אנשים...

עכ"פ מאוד תפס אותי ההיבט הזה!!! אתה רוצה לעשות גמילות חסדים??? תפתח גמ"ח!!! אבל גמ"ח כזה שאף אחד לא ישתלט לך עליו... ויש!!! אוהו... מרובים צרכי עמך... יש הרבה צורך בגמילות חסדים... השאלה היא: האם מישהו מוכן לאייש אותם?? אל תפתח גמ"ח שכולם רצים לפתוח אותו... תפתח גמ"ח כזה שהוא לגמרי לגמרי גמילות חסדים!!! מה שבטוח... אני לא הולך להיות לוכד עכברים... אבל אני שובר את הראש איזה גמ"ח אני כן יכול לפתוח שיהיה לי בלעדיות עליו... שאף אחד לא יחפש לקחת לי אותו מחוסר עניין של הציבור כולו... אז יש!!! יש הרבה רעיונות...

אני אתן לך שני רעיונות על קצה המזלג: גמ"ח אוניוסי!!! יש מחסור חמור ביותר באוניוסי מקשיבות... אם יש לך אוניוסי תרתם להקשיב לאנשים... אני מבטיח לך שאני לא אקח לך את זה... אין לי טיפת סבלנות להקשיב... (יש אמנם ארגון נפלא שנקרא לב שומע עם יועצים מקצועיים אבל הוא קורס מהביקוש...) ואם אתה רוצה עוד גמ"ח מאוד נצרך... גמ"ח שאני מכנה אותו "מנת דחף"!! מהניסיון: כל מי שפותח איזה משהו... איזה כולל ערב או ישיבה קטנה או בית כנסת... הראשונים שמופיעים מולו זה אלו שלא מפרגנים!!! הם תמיד הזריזים מקדימים... ונוקף "לזכותם" הרבה דברים טובים שעוצרים באיבם כי הבן אדם קיבל בבת אחת קיתון צוננים שיתק אתו לגמרי... ואתה תפתח גמ"ח מנת דחף שאיתה גם תגיע מהעשרה ראשונים... אבל לפרגן!!! אוה... איזה רעיון כבר... כמה זה חסר ונחוצ בשכונה... מה שבטוח גם עם גמ"ח הזה אף אחד לא יתחרה איתך... אף צר עין לא יקח לך את השמטעל... כמה מרגש לפגוש כאלו אנשים טובים... ירבו כמותם בישראל!!! תחשוב גם אתה... איזה גמח אתה יכול לפתוח... משהו בלעדי שלך...

מה חסרנו בחורבן ביהמ"ק?? (-המשך)

(המשך-) בפתח הגיליון נשאלה השאלה: איך מצד עם ישראל חוטאים ועוזבים את ה... ומצד שני בית המקדש זה מושו חייהם??? **איך זה הולך ביחד?? נו... מה התשובה?** אז הנה... הילד בגיל הטיפש עשרה (שהוזכר בפתח הגיליון) עונה לנו את התשובה... ידידי בן הטיפש עשרה... אם אתה חושב שאבא שלך כ"כ לא מבין ו"אין כלום בבית הזה" וההורים האלו רק מנדנדים לי... אז למה אתה כל היום רובץ פה בבית?? אם כ"כ רע לך פה... אז תלך למקום אחר...? **מה התשובה?? לא!!!** עמוק עמוק בתוך הלב אני יודע ש-פה יש לי הכל!!! כל מילוי הסיפוקים שלי יש רק פה בבית... אבא ואמא הנפלאים שלי הם כל העולם שלי... אבל עדיין... **אני מבין יותר!!!** מה אעשה שאני טיפש... מה אעשה שאני לא קולט שאם לאבא ואמא שלי יש קבלות מוכחות בידיים שהם יותר טובים ומוצלחים ממני בכל תחום... אז אולי כדאי לגשת אליהם בראש מורכז: אבא ואמא... תחכימו אותי מהניסיון שלכם... תגלו לי איך אתם מצליחים בכל דבר שאני נכשל בו??

ככה אמור להתנהג בן אדם חכם... (ואל דאגה: הוא עוד יבא... הגיל יעשה את שלו והוא עוד יגיע בגיל העמידה להתייעץ איתכם...) אבל כפי שסיכמנו: אני כעת טיפש!! והטפשות שלי מגיע לידי ביטוי בקונפליקט הזה שמצד אחד אני הכי קשור לבית... אני יודע להעריך (יותר מכל אחד אחר) את כל הטוב והשפע והפינה החמה שאני מקבל כאן... בטח... כל הדברים הכי טובים אני מקבל רק פה בבית... (כולל סיגריות... מאיפה יש לי כסף סיגריות?? רק מההורים ש... שכמום לא מבינים ש... שצריך...) אבל מצד שני... במקביל מעצבן אותי כל מיני כללים נוקשים שאבא שלי כל היום משנן לי שהוא נגד רישיון ונגד סיגריות ונגד חברים מסוימים... אז חבל להרוס?? אתם כבר הורים טובים... כיף בבית שלכם... אז למה אתם מעצבים את האווירה??

כן... כל ילד בגיל הטיפש עשרה... חתום בדיוק את אותו קונפליקט שעם ישראל חוו בבית המקדש... בית המקדש היה המקום הכי עוצמתי בעולם... יפה נוף מושו כל הארץ... כל השפע שבעולם התנקז לבית המקדש... לא היה צריך להיות צדיק במיוחד שבביל לרצות את בית המקדש... בית המקדש היה השיבר הראשי לכל השפע הרוחני והגשמי שיש בעולם... ולכל מילוי הסיפוקים שרק תרצה... כך שעם ישראל היו מחוברים לבית המקדש כמו מגנט!!! בית **חינוך!!!**

רק חבל... רק חבל שיש משהו אחד שמעכיר את האווירה בבית המקדש... משום מה אבא שבשמים הוא זה שמחליט כאן... והוא מתעקש לתת לנו כל מיני הוראות שבשביל שהשפע יעבוד צריך לעשות דווקא ככה וככה ולא ככה... יש לבורא עולם מסכת זבחים ומנחות ובכורות וערכין תמורה וכו'... בקיצור: אבא שבשמים מצביע לנו על לחצנים די מסוימים שדווקא עליהם צריך ללחוץ ורק בבר קוד מסוים זה עובד ורק בתנאים מסוימים, אחרת צינור השפע עלול להתפוצץ... להתנקז למקומות אחרים וכו'...

רבש"ע: למה אתה מתערב לי... תתן לי!!! תשאיר לי... בזה אני כבר מבין לבד... תן לי ללחוץ על כל הכפתורים ולהתבטא איך שאני מבין... מה אעשה... אני דווקא חושב שהשפע הגדול ממושפע כאן בבית המקדש מגיע דווקא מהע"ז שאני עובד פה עפרא לפומיה... מה אעשה... יש לי דווקא לחצנים אחרים שגורא לי שזה עובד יותר טוב ככה...

פונה אבא שבשמים לבנו ואומר לו: אני לא מבין אותך... אם אתה חושב שאתה מבין יותר ממני... אם אתה באמת חושב שאתה יותר מוצלח ועילי מאבא שבשמים ח"ו... אז בבקשה... לך... לך למקום אחר ותעבוד שמה ע"ז ונראה אותך... תוכיח משם את היכולות שלך... למה אתה עושה לי את זה פה?? **עונה יענקי בנו האהוב של אבא שבשמים...**

אבאלע... מה אעשה... אני בגיל הטיפש עשרה!!! עמוק עמוק בתוך הלב אני מבין טוב מאוד שהכל ממך אבא שבשמים... מי כמוני יודע ופוגש איך ש"ממך הכל ומידך נתנו לך"... אבל בכל זאת... בכל זאת **אני מבין יותר!!!** ולכן אני רוצה להמשיך להיות כאן... ומכאן!!! ומכאן אני אעבוד ע"ז... מכאן אני ואלחץ על כל הכפתורים הלא נכונים שאמרת לי לא ללחוץ עליהם... אבל אני אלחץ... כי אני מבין יותר... **זה הקונפליקט שעם ישראל היו חיים בו בתוך בית המקדש...**

ואין ברירה... יום אחד אבא שבשמים נאלץ לדפוק על השלחן ולהחריב את בית המקדש... בני יקירי... אי אפשר להשאיר אותך כזה טיפש!!! אתה מוכרח להתבגר... **הצע הזמן שתבין בדרך הקשה:** שאם אתה באמת חושב שאתה מבין יותר ממני... אז הנה... אז כעת מהבית שלי ותנסה... תנסה להבין משם יותר... תנסה לבדוק האם אתה מסתדר משם בכוחות עצמך... ואם לא תסתדר... (והרי אתה לא תסתדר...) אז נחזור לכאן שוב בעוד שבעים שנה... ואתה תחזור לכאן אמנם מוכה וחבול אבל עמוס לקחים... וזו אתה תגיע בראש מורכז ובהכנעה מוחלטת ותבין: שאם אבא שבשמים כ"כ גדול וחכם שכל השפע הגדול מגיע ממנו... אז הוא גם אמור להבין יותר ממני מה הוראות יצרן... ואני אמור לקבל ממנו הוראות איך זה עובד... וזה הדרך וזו כן התאמינו וכי תשמאלו...

ואז!!!! יום בהיר אחד נחרב בית המקדש... והילד מגורש בבת אחת מהבית... ובין רגע הוא פורץ בכבי נורא ומורט שערות ראשו... הוא מבין טוב מאוד מה קרה פה!!! אוי מה הפסדת... אוי מה היה לנו... על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו... על הר ציון ששמש!!! נכון... אתמול עבדת פה עבודה זרה... אבל זה לא בגלל שאבאמתי מבין יותר בפרוקטור העצום והנפלא של אבא... אלא בגלל שחשבת ששלמרת זאת אני יותר איך משחקים בלוח חשמל... ואיך מפעילים אותו יותר טוב... אבל עשיתי... אני רואה במו עיני איך שזה "לא עובד"!!! חשכו עינינו... אין!!! מאז שאבא התנתק מבית המקדש... אין... זה לא עובד!!! יש בעיה במגעים... אני לוחץ ולוחץ ושום דבר לא נדלק... עכשיו אני מבין מאוחר מידי שאני בכלל בכלל לא חכם... אני לא מצליח לעשות כלום... רק אבא יכל... ואיפה אתה אבא... למה לנצח שתכחנתו תעזבנו לאורך ימים??

---כלפי מה הדברים אמורים?? רשב"י (לגאלם) עד שיבקשו את שלשתם... מלכות שמים, מלכות בית דוד, **ובית המקדש!!!** עכ"פ כתוב כאן שעם ישראל מאסו בבית המקדש!!!

ואני שואל אותך: **במה?? כמה?? כמה הם בדיוק מאסו??** האם הם מאסו ב"יפה נוף מושו כל הארץ...?" **ממש לא...** למה למאוס בזה... זה שיא המממצב... אז אולי הם מאסו ב"מי שלא ראה בנין ביהמ"ק לא ראה בנין מפואר מימיו"? ברור שלא... למה למאוס בזה?? איזה בית מדהים... ראית מישהו שמואס בבית מפואר?? אלא מאי?? **במה הם באמת מאסו??** אני רוצה שתבין: אני לא סתם שואל את השאלה הזו... זה חשוב לי... כי חז"ל הרי אומרים שלא

מראים לנו סימן טוב עד שלא נחזור ונבקש שוב את מה שמאסנו... ואם ככה: חשוב לי לדעת במה מאסנו... כדי לדעת את מה לחזור ולבקש??

נו... אז כשכתוב שמאסנו בבית המקדש... תגדיר לי במה מאסנו בדיוק?? **התשובה היא:** מאוד אהבנו את היופי של בית המקדש... מאוד אהבנו את השפע ואת החיבוק שנפלא שקבלנו שם מה... רק במה מאסנו? מאסנו ברמב"ם **הלכות מעשה הקרבנות**... מאסנו **בהלכות תמידין ומוספין**... מאסנו **בהלכות פסולי המוקדשין**... עיצבן אותנו שה' מתערב לנו... שה' מכתוב לנו איך לעשות את זה... ה'... תן לי ליו!!! אני יודע יותר טוב איך!! איך לעשות את זה... **זו!!! זו הנקודה שמאסנו בה!!!** הילד טיפש עשרה לא מואס לרגע בכספומט של אבא... הוא לא מואס בחיבוק ושחיקת השפתיים של אבא ואמא שלמרות הכל ממששים להכיל אותו... מזה הוא דווקא מאוד נהנה... אבל כשאבא מעיז להגיד לו מילה: תעשה כך וכך ואל תעשה אחרת... כאן מגיע האאאאוף הגדול... למה אתם אומרים לזי? תנו לי... אני מבין לבד... אני מבין יותר... **בזה מאסנו**... מאסנו בזה שה' מחליט לנו איך זה עובד!!!

ואם ככה, את זה אנחנו צריכים כעת לבקש... כלומר: כשאנחנו כעת צריכים להתגעגע לבית המקדש... מהי הנקודה העיקרית שאנחנו צריכים להתגעגע אליה?? אנה ה'... אנחנו מתגעגעים לעשות "**חובותינו**" בבית בחירתך!!! אנחנו מחכים להפשיל שרוולים ואתה!!! אתה יתברך תתן לנו הוראות מה **אתה** רוצה בבית המקדש... את קרבני!!! לחמי!! לאש!!!

אתן לך דוגמא: זיכני ה' מידי שבוע לכתוב מדור "הלכה בקרוב ממש למעשה" ועיקר מטרתו של המדור זה לעורר געגועים וכמיהה לבנין בית המקדש... **אבל אם שמת לב:** עיקר הדגש בכמיהה והגעגועים זה סביב ההזירות בעבודת הקרבנות... כל העקשען הוא סביב ההזירות בטהרה ובהלכות תרומות ומעשרות וקדשים... ולפעמים זה אפילו על גבול החרדתיות... **ופה ושם יש אנשים מתלוננים:** זיי! אתה מוציא לנו את כל החשק והגעגועים לבנין בית המקדש... פעם היו לי געגועים לבית המקדש... חשבתי שביית המקדש זה משהו עילאי... מרומם... קדוש... מושו כל הארץ... ופתאום אדון אז נדברו מגיע ומכניס לי לשם את כל העומס דת שלו... זהו... אני כבר פחות משתוקק וכמה לבנין בית המקדש...

אז הנה!!! זו בדיוק הנקודה!!! אתה רוצה שביית המקדש ישאר יפה... מפואר... מדהים... ואז מה?? ואז אתה השתוקק ותייחל לבנין המדהים הזה?? מצטער... בית המקדש זה לא מגדלי התאומים!! אם אתה משתוקק לבנין מפואר... תשב על הריצפה ב-11 בספטמבר... שם בוכים על בנין מפואר שאיננו... אם ביהמ"ק שבבילך זה מה שרואים שם ב"מציאות המדומה" של מנהרות הכותל... חבל... יש מופעי אור קולי עוד יותר מרגשים ומעצימים... (ואם יש לזה חיבור לאינטרנט... אז בכלל אפשר להישאר קבור עם...) **אז זהו שלא!!!** כשנדרש מאיתנו להשתוקק לבית המקדש... זה להשתוקק לאותה נקודה שבה מאסנו... ובמה מאסנו?? לא מאסנו בבית המפואר... לא מאסנו בכספומט שהיה לנו שם... רק במה מאסנו?? במה שאתה כעת מואס!!!

מאסנו בזה שבורא עולם מחליט עלינו!!! בזה שעבודת ה' זה לא פלחן שלי שאני מחליט לה' מה הוא יקבל ממני... אלא אני נותן לה' לקבוע את הסדר יום!!! בזה מאסנו... וזה לא מובן מאליו שאנחנו רוצים את זה... יש יהודים שעדיין רוצים להחליט במקום בורא עולם... רבש"ע: אני מוכן לבנות לך מוסדות... לפתוח ישיבות וכוללים... אבל תן לי להחליט!!! אני אקבע מה רצונך... ועל זה אנחנו צריכים לעבוד!! להשתוקק לבית המקדש זה לא להשתוקק למופע מרטיט מרגש וסוחט דמעות... גם לא לתזמורת הפלהרמונית של הלויים... להשתוקק לבית המקדש במילים אחרות זה שאני משתוקק לתת לה' להכתוב לי מה הוא רוצה ממני!!!

לצערי הרב עלון אז נדברו זה לא בית המקדש... עם כל הרצון הטוב שלי לקדש שם שמים... ס"ס אני פחות או יותר מחליט כאן את התכנים... כל יום יש לי כריזה אחרת... כל יום לפי העניין אני מחליט מה הרבש"ע רוצה... אני פה האדמו"ר!!! לאז נדברו יש את ה"שיטה" שלו... את הנוסחה שלו... אני משתדל לעבוד את ה' בעלון הזה... אבל אפפסס... יש פה בעיקר ביטוי אישי שלי!!! (וטוב שכך... צריך שזה יהיה כך...) אבל נדרש ממני מידי פעם להגיח ולהוציא את הראש מתוך העלון שלי ולהשתוקק... אנה ה'... תבנה את בית המקדש!!! ששם!!! שם אתה יתברך תקבע את הסדר יום... שם אתה יתברך תחליט מה אתה רוצה... האם אני כ"כ משתוקק לזה?? עובדים!!! עובדים על זה!! זה לא פשוט... זה לא מובן מאליו... באופן טבעי אני אוהב שיש לי מרחב פתוח שאני פה האדמו"ר ואני יכול להתבטא איך שאני רוצה... השאלה האם גם הרבש"ע אוהב את זה?? האם זה באמת עובדת ה' או עבודה שבעיקר משרתת את עצמי?? אז עובדים על זה!!! לרצות את בית המקדש... לרצות לתת לה' להגיד לי מה הוא רוצה!! לעבוד **אותו!**

ואני מוכרח לסיים בנימה אישית שאני מופתע לקבל המון תגובות מאוד מאוד חמות מאנשים נשים וטף שמתרגשים... וממה הם מתרגשים?? דווקא מהמדור הלכה בקרוב ממש למעשה... הם לא מתרגשים ממופע אור קולי וסוחף ועלילתי... לא מתרגשים מאיזה מציאות מדומה סוחטת דמעות לא!!! הם מתרגשים דווקא מהלחץ של קרבן פסח עם כל החרדתיות שיש בו... הם מתרגשים דווקא מההסתבכויות של מנחה ששים עשרון... ולאחרונה ניתן לראות צמאון אדיר **לתורה** הקרבנות... **להלכות** עבודה... יהודים משתוקקים: אבאלע... אנחנו רוצים לעשות **חובותינו!!!** אנחנו רוצים שתגיד לנו מה אתה יתברך רוצה מאיתנו... נעשה-ונשמע!!!

ואין לך סימן טוב יותר נפלא מזה... כלל ישראל משתוקקים ומבקשים את בית המקדש... לא!!! הם לא רוצים לחזור למה שהיה לילד בגיל הטיפש עשרה והוא איבד אותו בידיים... אנחנו מתגעגעים להגיע בהכנעה לאבא שבשמים ולתת לו להגיד לנו מה הוא רוצה... ואנחנו ה' אנחנו משתוקקים להיות שותפים ואנשים להשפעה העצומה של בית המקדש... שאתה יתברך מכתוב לנו על מה ללחוץ ואנחנו נפעל לפי ההוראות ואז תחזור התאורה לעולם... יגיע הסוף להפסקת חשמל ביותר הארוכה ביותר... אלפיים שנים... אנחנו **העובדים** בחברת החשמל של אבא שבשמים...